

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอาหรับ

โดยที่ราชบัณฑิตยสถานเสนอว่า หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอาหรับที่กำหนดให้ใช้ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี สเปน รัสเซีย ญี่ปุ่น อาหรับ และมลายู ลงวันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ไม่ครอบคลุมการใช้ภาษาอาหรับในบางกรณีโดยเฉพาะคำวิสามานยนาม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๖) แห่งพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๔ ราชบัณฑิตยสถานจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอาหรับขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับการปฏิบัติและมีแนวทางที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบให้ใช้หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอาหรับที่ราชบัณฑิตยสถานได้กำหนดขึ้นใหม่เป็นมาตรฐานของทางราชการ จึงให้ยกเลิกหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอาหรับที่แนบท้ายประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี สเปน รัสเซีย ญี่ปุ่น อาหรับ และมลายู ลงวันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอาหรับที่แนบท้ายประกาศนี้แทน ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
นายกรัฐมนตรี

หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอาหรับ (ตามอักษรอาหรับ)

๑. การทับศัพท์ภาษาอาหรับตามหลักเกณฑ์นี้ยึดการออกเสียงภาษาอาหรับแบบที่ใช้ในการสื่อสารทั่วไป ไม่ใช่การออกเสียงตามการอ่านพระคัมภีร์อัลกุรอาน หลักเกณฑ์นี้มีตารางเทียบอักษรอาหรับ คำอ่าน สัทอักษร ตัวอักษรไทยที่ใช้ในการทับศัพท์ อักษรโรมัน และมีตัวอย่างประกอบพร้อมความหมาย

๒. ตัวอย่างของคำที่นำมาใช้ในหลักเกณฑ์นี้เป็นคำเดี่ยวคือ คำที่ยังไม่ผันไวยากรณ์ และใช้วิธีการอ่านแบบหยุดคือไม่ออกเสียงท้าย ได้แก่ เสียงอุ — และเสียงอุน — เช่น อัลมัสนูตฺ อ่านเป็น อัลมัสนูตฺ อะบูน อ่านเป็น อับ

๓. การออกเสียงที่แสดงไว้ในตาราง ใต้ให้สัทอักษรสากลในระบบ International Phonetic Alphabet (IPA) ซึ่งแสดงประเภทของเสียง ลักษณะการออกเสียง และฐานที่เกิดของเสียง เช่น

พยัญชนะ ʔ (บาร์ท) เทียบสัทอักษร /b/ แสดงว่าเป็นเสียงหยุด ก้อง มีฐานที่เกิดที่ริมฝีปาก

พยัญชนะ ʕ (ชีน) เทียบสัทอักษร /s/ แสดงว่าเป็นเสียงเสียดแทรก ไม่ก้อง มีฐานที่เกิดที่ฐานฟันหรือปุ่มเหงือก

๔. การเขียนภาษาอาหรับ จะเขียนพยัญชนะจากขวาไปซ้าย และมีรูปสระที่อาจอยู่ข้างบน หรือข้างล่าง

๕. พยัญชนะในภาษาอาหรับหลายตัวไม่มีเสียงในภาษาไทย จำเป็นจะต้องเลือกอักษรไทยที่มีรูปต่างกันมาเทียบเพื่อแสดงให้เห็นว่าพยัญชนะในภาษาอาหรับเหล่านั้นมีเสียงต่างกัน^๑ ดังนี้

๕.๑	ด	=	ดาล /d/
	ฎ	=	ฎอด /d ^ʕ / ^๒
๕.๒	ต	=	ตาร์ท /t/
	ฏ	=	ฏอธ /t ^ʕ /
๕.๓	ค	=	คอธ /x/
	ฆ	=	ฆอยน์, เฆน /ɣ/

^๑ ตัวพยัญชนะไทยที่มีอยู่ ๔๔ ตัวนั้น เป็นตัวอักษรที่ใช้ร่วมกับอักษรที่ใช้เขียนภาษาบาลีสันสกฤต ๓๔ ตัว อีก ๑๐ ตัว เป็นพยัญชนะที่ไทยสร้างขึ้นเพื่อรองรับเสียงในภาษาไทย แต่ในระบบเสียงของภาษาไทยนั้นมีหน่วยเสียงพยัญชนะอยู่เพียง ๒๑ หน่วยเสียง ดังนั้น จึงมีตัวพยัญชนะหลายตัวที่ใช้แทนเสียงเดียวกันเมื่อเป็นพยัญชนะต้น เช่น ข ฃ ค ฅ ฆ แทนเสียง /kh/ ฐ ฑ ฒ ฌ ฎ แทนเสียง /th/ ฌ ฎ ฏ แทนเสียง /s/ เป็นต้น

อนึ่ง เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาที่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ตัวพยัญชนะจึงจัดเป็นอักษรสูง อักษรกลาง อักษรต่ำ ซึ่งมีผลต่อการออกเสียงตามระบบวรรณยุกต์ด้วย ในการทับศัพท์คำที่ไม่มีวรรณยุกต์ ให้ถือว่า อักษรสูง อักษรต่ำ นั้นมิได้มีอิทธิพลต่อการออกเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ เช่น คำที่เขียนว่า ษะฮับ หรือ ษะมาธ์ พยางค์หน้าใช้อักษรต่างกันเพราะเป็นเสียงพยัญชนะต่างกันภาษาอาหรับ แต่ไม่ได้ต่างกันที่วรรณยุกต์

^๒ สัญลักษณ์ / ʕ / ใช้แทนเสียงที่มีลักษณะโคนลิ้นสูบนางคอก (pharyngealization) หมายความว่า การออกเสียงนี้ต้องถอยโคนลิ้นลงไปใกล้ที่ผนังคอกส่วนที่อยู่เหนือกล่องเสียงตรงลูกกระเดือก เสียง /d/ กับเสียง /d^ʕ/ ต่างกันที่เสียง /d/ ออกเสียงคล้ายกับด ในภาษาไทย นั่นคือ ไซ้ปลายลิ้นแตะที่โคนฟันเท่านั้น แต่เสียง /d^ʕ/ ต้องถอยโคนลิ้นลงไปใกล้ที่ผนังคอกด้วย

๕.๔	ซ	=	ซัย /z/ ซอธ /ð ^h / และ ซีน /s/ ในตำแหน่งพยัญชนะต้น
	ส	=	ซีน /s/ ในตำแหน่งพยัญชนะท้าย
	ศ	=	ศ็อด /s ^h /
	ษ	=	ซาธ /θ/ และ ซาล /ð/
๕.๕	ห	=	หาธ /h/ ในตำแหน่งพยัญชนะท้าย
	ฮ	=	หาธ /h/ ในตำแหน่งพยัญชนะต้น และ ฮาธ /h/
๕.๖	ย	=	ยาธ /j/
	ฎ	=	ฎีม /dʒ/, /g/ ในตำแหน่งพยัญชนะต้น

๖. สระเอาะในพยางค์แรกให้ออกเสียงเบา เป็นเสียงสามัญ เช่น ضَالِدٌ dalal ฎาะลาล = หลงผิด

๗. การใช้เครื่องหมายทัณฑฆาตมีหลักเกณฑ์ดังนี้

๗.๑ คำที่มีเสียงพยัญชนะท้าย ๒ เสียง หรือมากกว่า ให้ใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตไว้ที่พยัญชนะตัวสุดท้าย เช่น

بَرْدٌ	bard	บาร์ด	“เย็น”
تَمْرٌ	tamr	ตัมร์	“อินทผลัม”
حَبْلٌ	ḥabl	ฮับล์	“เชือก”
فَجْرٌ	fajr, faḡr	ฟัจญ์ร์	“รุ่งอรุณ”
نَبَأٌ	nabaa	นะบะอ์	“ข่าว”
نَافِعٌ	nāfiāa	นาเฟียะอ์	“มีประโยชน์”

๗.๒ คำที่มีเสียงพยัญชนะอัยน์อยู่ในตำแหน่งพยัญชนะสะกด ซึ่งกำหนดให้ทับศัพท์เป็น อ หากมีพยัญชนะอื่นตามมา ให้เลื่อนเครื่องหมายทัณฑฆาตไปไว้บนพยัญชนะตัวสุดท้าย เช่น

كَعْبٌ	kaab	กะออบ์	“ส้นเท้า”
لَعْبٌ	laab	ละออบ์	“การเล่น”

๘. สระ — (a) ในภาษาอาหรับออกเสียงได้ ๒ แบบคือ —ะ, —า หรือ —ะ, —อ ดังนี้

๘.๑ ออกเสียงเป็น —ะ เมื่ออยู่บนพยัญชนะ ๒๐ ตัว ได้แก่

ا (อลิฟ)	ب (บार्ธ), b	ي (ยาร์ธ), y	ه (ฮาร์ธ), h
و (วาว), w	ن (นูน), n	م (มีม), m	ل (ลาม), l
ك (ก๊าฟ), k	ف (ฟาร์ธ), f	ع (อัยน์)	ش (ซีน, เซน), sh, ṣ
س (ซีน), s	ز (ซัย), z	ذ (ซาล), z, ḏ	د (ดัล), d
ح (ฮาร์ธ), ḥ	ج (ฎีม), dj, j, ḡ	ث (ซาร์ธ), th, ṭ	ت (ตาร์ธ), t

เช่น وَحَدَّ wahdah วะหัดะฮ์ = เอกภาพ عَدْلٌ adl อัดลฺ = ความยุติธรรม

สระ — (a) จะออกเสียงเป็น —าเมื่อตามด้วยอลิฟ เช่น وَاجِبٌ wājib วาญิบ = สิ่งจำเป็น

๘.๒ ออกเสียงเป็น -ะ เมื่ออยู่บนพยัญชนะ ๘ ตัว ได้แก่

ض (ฎี๊ด), d   غ (ฆอยน์, เมฆ), gh, ġ   خ (คอกซ์), k, kh, h   ق (ก๊อฟ), q

ر (รอกซ์), r   ص (ศ็อด), s   ط (ฏอกซ์), t   ظ (ซอกซ์), z

เช่น خَلِيفَة เคาะลีฟะฮ์ = ตัวแทน

สระ — (a) จะออกเสียงเป็น - อ เมื่อตามด้วยอลิฟ เช่น قَائِدَة qāidah กออิเดฮ์ =

หลักการ

๘. การเขียนคำทับศัพท์ที่มี ٱ (อัล / al) อยู่ข้างหน้า แม้อักษรโรมันจะเขียนโดยมีเครื่องหมายยัติภังค์คั่น เมื่อเขียนทับศัพท์ให้เขียนติดกัน เช่น

الْفَتْح   al-fath   อัลฟัตห์   “ชัยชนะ”

الْحَج   al-haj, al-haġ   อัลฮัจญ์   “การทำฮัจญ์”

๑๐. การทับศัพท์คำที่มีการออกเสียงเชื่อมคำในภาษาอาหรับมีหลักดังนี้

๑๐.๑ การทับศัพท์คำ อัล ที่นำหน้าคำนาม

คำว่า ٱ (อัล / al) ในภาษาอาหรับเป็นคำนำหน้านามเหมือนกับ the ในภาษาอังกฤษ เมื่อเติม ٱ (อัล / al) จะทำให้คำนามทั่วไป (نَكْرَة) กลายเป็นคำนามชี้เฉพาะ (مَعْرِفَة) ทั้งนี้ในการทับศัพท์มีหลักการดังนี้

๑๐.๑.๑ เมื่อ ٱ (อัล / al) ตามด้วยพยัญชนะเกาะมารียะฮ์ (حروف قمرية) หรือพยัญชนะจันทรามี ๑๔ ตัว ให้ทับศัพท์เป็น อัล ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ลำดับ	อักษรอาหรับ	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์	ความหมาย	
๑	أ (همزة)	الْأَمِين	al-amīn	อัลอะมีน	ผู้ซื่อสัตย์
๒	ب	الْبَلَد	al-balad	อัลบะลัด	เมือง
๓	ح	الْحِكْمَة	al-ḥikmah	อัลฮิกมะฮ์	วิทยปัญญา
๔	ج	الْجَزِيرَة	al-jazīrah	อัลญะซีเราะฮ์	เกาะ
๕	خ	الْخَلِيفَة	al-kalīfah	อัลเคาะลีฟะฮ์	ตัวแทน, ผู้สืบทอด
๖	ع	الْعِلْم	al-ilm	อัลอิลม์	ความรู้
๗	غ	الْغُلَام	al-ghulām	อัลฆุลาม	เด็กหนุ่ม
๘	ف	الْفَتْح	al-fath	อัลฟัตห์	ชัยชนะ
๙	ق	الْقُرْآن	al-qurān	อัลกุรอาน	คัมภีร์อัลกุรอาน
๑๐	ك	الْكَلَام	al-kalām	อัลกะลาม	คำพูด

ลำดับ	อักษรอาหรับ	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์	ความหมาย	
๑๑	م	الْمَلِكِ	al-malik	อัลมะลิก	กษัตริย์
๑๒	و	الْوَزِيرِ	al-wazīr	อัลวะซ็ีร	รัฐมนตรี
๑๓	هـ	الْهَيْلَالِ	al-hilāl	อัลฮิลาล	จันทร์เสี้ยว
๑๔	ي	الْيَتِيمِ	al-yatīm	อัลยะติม	เด็กกำพร้า

๑๐.๑.๒ เมื่อ أ (อัล / al) ตามด้วยพยัญชนะซิมชียะฮ์ (حروف شمسية) หรือพยัญชนะสุรียัน มี ๑๔ ตัว ให้ทับศัพท์พยัญชนะต้นของคำที่ตามมาให้เป็นตัวสะกดแทน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ลำดับ	อักษรอาหรับ	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์	ความหมาย	
๑	ت	التَمْرِينِ	al-tamrīn	อตัตมรีน	แบบฝึกหัด
๒	ث	الثَّلَجِ	al-thalj	อัซซัลจญ์	น้ำแข็ง, หิมะ
๓	د	الدَّفْتَرِ	al-daftar	อตัตฟัตร์	สมุด
๔	ذ	الذَّهَبِ	al-zahab	อัซซะฮับ	ทองคำ
๕	ر	الرَّئِيسِ	al-raīs	อรรเราะฮ์อิส	หัวหน้า, ผู้นำ
๖	ز	الزُّجَّاجِ	al-zujāj	อัซซุญญาญญ์	แก้ว, กระจก
๗	س	السُّرُورِ	al-surūr	อัสซุรूर	ความปลื้มปิติ
๘	ش	الشَّجَاعَةِ	al-shajāh	อัชชะญาอะฮ์	ความกล้าหาญ
๙	ص	الصِّيَامِ	al-ṣiyām	อัสศิยาม	การถือศีลอด
๑๐	ض	الضَّعِيفِ	al-ḍa'if	อฎฎะอ์อิฟ	ผู้อ่อนแอ
๑๑	ط	الطَّهَارَةِ	al-ṭahārah	อฎฎะฮะฮะเราะฮ์	ความสะอาด
๑๒	ظ	الظَّلَامِ	al-ẓalām	อัซซะลาม	ความมืด
๑๓	ل	اللَّيْلِ	al-layl	อัลลัยล์	กลางคืน
๑๔	ن	النَّيْلِ	al-nail	อันนัยล์	แม่น้ำไนล์

๑๐.๒ การทับศัพท์คำ อัล ที่มีคำนำหน้าข้างหน้า

คำนามที่มีคำ อัล ประกอบข้างหน้า หากมีคำอื่นนำหน้า เมื่อทับศัพท์จะไม่ทับศัพท์สระ a ต้นพยางค์ของคำที่มี อัล อยู่ข้างหน้า แต่จะทับศัพท์สระของพยางค์ท้ายของคำที่นำมาข้างหน้าให้เชื่อม

เสียงกับคำที่ตามมา เช่นคำว่า عَبْدُ الرَّحْمَنِ Abdurrahmān (อับดุลเราะหฺมาน) คำนี้ประกอบด้วยคำ ๒ คำ คือ عَبْدُ abdu (อับดุล) และ الرَّحْمَنِ arrahmān (อรรเราะหฺมาน) คำ arrahmān (อรรเราะหฺมาน) ประกอบด้วย อัล กับ เราะหฺมาน ทับศัพท์เป็น อับดุลเราะหฺมาน คำว่า عَبْدُ الْكَرِيمِ Abdulkareem (อับดุลกะรีม) คำนี้ประกอบด้วยคำ ๒ คำคือ عَبْدُ abdu (อับดุล) และ الْكَرِيمِ alkareem (อัลกะรีม) คำ alkareem (อัลกะรีม) ประกอบด้วย อัล กับ กะรีม ทับศัพท์เป็น อับดุลกะรีม

๑๑. พยัญชนะอาหรับโดยทั่วไปมี ๒๘ ตัว รวม ฮัมซะฮ์ จะเป็น ๒๙ ตัว มีชื่อดังนี้

อักษรอาหรับ	ชื่อพยัญชนะ	สัทอักษร IPA	เทียบอักษรไทย	เทียบอักษรโรมัน
ا	อลิฟ (alif)	-	อ	-
ء	ฮัมซะฮ์ (hamzah)	/ʔ/	อ- (ในตำแหน่งพยัญชนะต้น) -ฮ์ (ในตำแหน่งพยัญชนะท้าย)	-
ب	บาอ์ (bā)	/b/	บ	b
ت	ตาอ์ (tā)	/t/	ต	t
ث*	ษ่าอ์ (thā)	/θ/	ษ	th, t
ج	ญีม (jīm)	/dʒ/, /g/	ญ- (ในตำแหน่งพยัญชนะต้น) -จญ์ (ในตำแหน่งพยัญชนะท้าย)	dj, j, ğ
ح	หาอ์ (ḥā)	/h/	ฮ- (ในตำแหน่งพยัญชนะต้น) -ห์ (ในตำแหน่งพยัญชนะท้าย)	ḥ
خ	คออ์ (khā)	/x/	ค	<u>k</u> , kh, <u>ḥ</u>
د	ดาล (dāl)	/d/	ด	d
ذ	ษาล (dhāl)	/ð/	ษ	z, <u>d</u>
ر	รออ์ (rā)	/r/	ร	r

* ในบางถิ่นออกเสียงคล้าย s

อักษรอาหรับ	ชื่อพยัญชนะ	สัทอักษร IPA	เทียบอักษรไทย	เทียบอักษรโรมัน
ز	ซัย (zai)	/z/	ซ	z
س	ซีน (sīn)	/s/	ซ- (ในตำแหน่งพยัญชนะต้น) -ส (ในตำแหน่งพยัญชนะท้าย)	s
ش	ซีน, เซน (shīn)	/ʃ/	ช	sh, ś
ص	ศ็อด (ṣād)	/sˤ/	ศ	ṣ
ض	ฎ็อด (ḍād)	/dˤ/	ฎ	ḍ
ط	ฏอ์ (ṭā)	/tˤ/	ฏ	ṭ
ظ	ซอ์ (ẓā)	/ðˤ/	ซ	dh, ẓ
ع	อัยน์ (ayn)	/ʕ/	อ- (ในตำแหน่งพยัญชนะต้น) -ฮ์ (ในตำแหน่งพยัญชนะท้าย)	-
غ	ฆอัยน์, เฆน (ghayn)	/ɣ/	ฆ	gh, ğ
ف	ฟาร์ (fā)	/f/	ฟ	f
ق	กั๊อฟ (qāf)	/q/	ก	q
ك	กั๊อฟ (kāf)	/k/	ก	k
ل	ลาม (lām)	/l/	ล	l
م	มีม (mīm)	/m/	ม	m
ن	นูน (nūn)	/n/	น	n
و	วาว (wāw)	/w/	ว	w
ه ة	ฮาร์ (hā) ตาร์ (tā)	/h/	ฮ- (ในตำแหน่งพยัญชนะต้น) -ฮ์ (ในตำแหน่งพยัญชนะท้าย)	h
ي	ยาร์ (yā)	/j/	ย	y

๑๒. คำทับศัพท์ที่เป็นชื่อเฉพาะ ได้แก่ วัน เดือน ปี วันสำคัญทางศาสนาอิสลาม เวลาปฏิบัติละหมาด ชื่อคน ชื่อสถานที่ และคำอาหรับในปฏิทินหลวงได้จัดทำไว้เป็นภาคผนวก

ตารางเทียบพยัญชนะภาษาอาหรับ (ตามอักษรอาหรับ)

อักษรอาหรับ	คำอ่าน	สัทอักษร IPA	เทียบอักษรไทย	เทียบอักษรโรมัน	ตัวอย่างคำอาหรับ	คำทับศัพท์	คำที่ถอดเป็นอักษรโรมัน	ความหมาย
ا	อลิฟ (alif)	-	อ	-	إِسْلَام أَنْصَارِي أَسَمَةَ	อิสลาม อันศอรี อุซามะฮ์	Islām Anṣarī Usāmah	ชื่อศาสนา แห่งชาวอันศอรี (ชื่อบุคคล, ช) ผู้กล้าหาญ (ชื่อบุคคล, ช)
ء	ฮัมซะฮ์ (hamzah)	/ʔ/	อ- (ในตำแหน่งพยัญชนะต้น) -ฮ์ (ในตำแหน่งพยัญชนะท้าย)	a* i* u*	أَب فَأَل نَبَأ سَمَاء إِبِل أُسْتَاذ	อับ พะอ์ลุน นะบะอ์ ชะมาอ์ อิบิล อุस्ताษ	ab faalun nabaa samāa ibil ustāz	พ่อ ฤกษ์ ข่าว ฟ้า อุฐ ศาสตราจารย์

* ในการถอด ฮัมซะฮ์ เป็นอักษรโรมัน จะถอดตามรูปสระที่ตามมา

อักษร อาหรับ	คำอ่าน	สัทอักษร IPA	เทียบอักษรไทย	เทียบอักษร โรมัน	ตัวอย่างคำ อาหรับ	คำทับศัพท์	คำที่ถอดเป็น อักษรโรมัน	ความหมาย
ب	บารี (bā)	/b/	บ	b	بَرْد مَبْرُوك مَكْتَب	บาร์ด มับรูก มักต๊อบ	bard mabrūk maktab	เย็น ขอแสดงความยินดี สำนักงาน, โต๊ะเขียนหนังสือ
ت ة	ตารี (tā)	/t/	ต อะฮ์ [เมื่ออยู่ท้ายคำและตามหลัง พยัญชนะ ๒๐ ตัวได้แก่ ا (a), ي (y), ه (h), و (w), ن (n), م (m), ل (l), ك (k), ف (f), ع (a), ش (sh), س (s), ز (z), ذ (z), د (d), ح (h), ج (j), ث (th) และ ت (t)]	t ah	تَمْر مَتْحَف بَيْت مَكَّة مَدِينَة الْقَاعِدَة مَرَوَة	ตัมร์ มัตฮัฟ บัยต์ มักกะฮ์ มะดีนะฮ์ อัลกออิดะฮ์ มัรวะฮ์	tamr mathaf bayt Maqqah Madīnah Al-qāidah Marwah	อินทผลัม พิพิธภัณฑ์ บ้าน ชื่อเมือง ชื่อเมือง หลักการ, ชื่อขบวนการ ชื่อสถานที่

อักษร อาหรับ	คำอ่าน	สัทอักษร IPA	เทียบอักษรไทย	เทียบอักษร โรมัน	ตัวอย่างคำ อาหรับ	คำทับศัพท์	คำที่ถอดเป็น อักษรโรมัน	ความหมาย
			เอาะฮ์ [เมื่ออยู่ท้ายคำและตามหลัง พยัญชนะ ๘ ตัวได้แก่ ض (ḍ), غ (gh), خ (k), ق (q), ر (r), ص (s), ط (t) และ ظ (z)]	ah	الْجَزِيرَةُ رَابِطَةُ حَفْصَةُ وَتَيْقَةُ	อัลญะซีเราะฮ์ รอบิฏาะฮ์ ฮัฟซะฮ์ วะซีเกาะฮ์	al-jazīrah rābiṭah Ḥafṣah wasīqah	เกาะ สายสัมพันธ์ ชื่อผู้หญิง เอกสาร
ث*	ษ่า (thā)	/θ/	ษ	th, ṭ	ثَوْبٌ مُثْمِرٌ حَدِيثٌ	เชาบ์ มุษมิร ฮะดีษ	thaob, ṭaob muthmir, muṭmir hadīth, hadīṭ	เสื้อผ้า ให้ผล คำพูด
ج	ญีม (jīm)	/dʒ/, /g/	ญ- (ในตำแหน่งพยัญชนะต้น) -จญ์ (ในตำแหน่งพยัญชนะท้าย)	ǧ, j, dj	جِهَادٌ فَجْرٌ الْحَجُّ	ญิฮาด ฟัจญ์ อัลฮัจญ์	Gihād, Jihād faǧr, fajr Al-haǧ, Al-haj	การต่อสู้ รุ่งอรุณ การประกอบพิธีฮัจญ์

* ในบางถิ่นออกเสียงคล้าย s

อักษร อาหรับ	คำอ่าน	สัทอักษร IPA	เทียบอักษรไทย	เทียบอักษร โรมัน	ตัวอย่างคำ อาหรับ	คำทับศัพท์	คำที่ถอดเป็นอักษร โรมัน	ความหมาย
ح	หาล์ (hā)	/h/	ฮ- (ในตำแหน่งพยัญชนะต้น) -ห์ (ในตำแหน่งพยัญชนะท้าย)	h	حَبْل أَحْمَد بَلَح	ฮับล์ อะห์มัด บะละห์	ḥabl Aḥmad balaḥ	เชือก ผู้นำกอง, ผู้นำ สรรเสริญ (ชื่อบุคคล, ช) อินทผลัมดิบ
خ	คอฮ์ (khā)	/x/	ค	kh, <u>k</u> , <u>h</u>	خِدْمَة نَخْلَة أَخ	คิদ্มะฮ์ นัคละฮ์ อัค	khidmah, <u>k</u> idmah, <u>h</u> idmah nakhlah, nak <u>l</u> ah, nah <u>l</u> ah akh, ak, ah	การบริการ ต้นอินทผลัม น้องชาย, พี่ชาย
د	ดาล (dāl)	/d/	ด	d	دَار مَدْرَسَة وَلَدٌ	ดาร์ มัดเราะซะฮ์ วะลัด	dār madrasah walad	บ้าน โรงเรียน เด็กผู้ชาย

อักษร อาหรับ	คำอ่าน	สัทอักษร IPA	เทียบอักษรไทย	เทียบอักษร โรมัน	ตัวอย่างคำ อาหรับ	คำทับศัพท์	คำที่ถอดเป็นอักษร โรมัน	ความหมาย
ذ	ซาล (dhāl)	/ð/	ษ	d, dh, z	ذَهَبٌ مَذْهَبٌ رَدَاذٌ	ซะฮับ มัซฮับ เราะซาษ	dahab, dhahab, zahab madhab, madhhab, mazhab radād, radhādh, razāz	ทองคำ แนวทาง, นิกาย ฝนปรอยๆ
ر	รอฮ์ (rā)	/r/	ร	r	رَسُولٌ أَرْكَانٌ أَحْمَرٌ	เราะซูล อัครกาน อะห์มัร	rasūl arkān ahmar	ทูต หลักสำคัญ, มุม สีแดง
ز	ซัย (zai)	/z/	ซ	z	زَيْبٌ أَزْرَقٌ عَزِيزٌ	ซะบิบ อัซร็อก อะซีซ	zabīb azraq Azīz	ลูกเกด สีน้ำเงิน ยิ่งใหญ่ (ชื่อบุคคล, ซ)
س	ซีน (sīn)	/s/	ซ- (ในตำแหน่งพยัญชนะต้น)	s	سَلْمَى	ซัลมา	Salmā	ผู้มีความสุข, ผู้มีความ ปลอดภัย (ชื่อบุคคล, ญ)

อักษร อาหรับ	คำอ่าน	สัทอักษร IPA	เทียบอักษรไทย	เทียบอักษร โรมัน	ตัวอย่างคำ อาหรับ	คำทับศัพท์	คำที่ถอดเป็นอักษร โรมัน	ความหมาย
			-ส (ในตำแหน่งพยัญชนะท้าย)		حُسْنِي مُوسَى قِيَاسٌ	ฮุสนี มุซา กียาส	Husnī Mūsā qiyās	ดี, สวย (ชื่อบุคคล, ช) ชื่อศาสดาท่านหนึ่ง (ชื่อบุคคล, ช) การเทียบเคียง
ش	ซีน, เซน(shīn)	/ʃ/	ช	sh, š	شَمَالٌ مِشْمِشٌ	ชะมาล มิชมิช	shamāl, šamāl mishmish, mišmiš	ทิศเหนือ ลูกท้อ
ص	ศ็อด (ṣād)	/sˤ/	ศ	ṣ	صَلَاةٌ مِصْبَاحٌ قِصَاصٌ	เศาะลาฮ์ มิศบาค์ กิศอศ	ṣalāh miṣbāḥ qiṣāṣ	การละหมาด ดวงประทีป การประหารชีวิตให้ตาย ตามกัน
ض	ฎ็อด (ḍād)	/dˤ/	ฎ	ḍ	ضَلَالٌ أَضْحَى إِجْهَاضٌ	ฎะลาล อฎฺฮฺฮา อิจญฺฮฺฮาฎ	ḍalāl Aḍhā ijhāḍ	หลงผิด (วันตรุษ) อฎฺฮฺฮา การทำแท้ง
ط	ฏอธฺ (ṭā)	/tˤ/	ฏ	ṭ	طَلَاقٌ مَطْعَمٌ نَشَاطٌ	ฎะลาก มฏฏอธฺ นะชาฎ	ṭalāq maṭam nashāṭ	การหย่า ร้านอาหาร ความกระตือรือร้น

อักษร อาหรับ	คำอ่าน	สัทอักษร IPA	เทียบอักษรไทย	เทียบอักษร โรมัน	ตัวอย่างคำ อาหรับ	คำทับศัพท์	คำที่ถอดเป็นอักษร โรมัน	ความหมาย
ظ	ซออี (zā)	/ðˤ/	ซ	z, dh	ظَلَامَ مَظْلُومَ حَافِظَ	เซาะลาม มัซลูม ฮาฟิซ	zalām, dhalām mazlūm, madhlūm Ḥāfīz, Ḥāfīdh	ความมืด ผู้ไม่ได้รับความเป็นธรรม ผู้รักษา, ผู้ท่องจำ (ชื่อบุคคล, ซ)
ع	อัยน์ (ayn)	/ʕ/	อ- (ในตำแหน่งพยัญชนะต้น) -อี (ในตำแหน่งพยัญชนะท้าย)	a, i, u*	عَذَابَ عِبَادَةَ شَعْبَانَ نَافِعَ عُمُومَ	อะซาบ อิบาดะฮ์ ชะอ์บาน นาเฟียฮ์ อุมุม	azāb ibādah shaabān nāfia umūm	การทรมาน ศาสนกิจ เดือนชะอ์บาน (เดือนที่ ๘ ของปฏิทินอิสลาม) มีประโยชน์ ทั่วไป
غ	ฆอยน์, เฆน (ghayn)	/ɣ/	ฆ	ġ, gh	غُلَامَ مَغْرِبَ تَبْلِغَ	ฆุลาม มัฆริบ ตบลิฆ	Ġulām, Ghulām maġrib, maghrib tablīġ, tablīgh	เด็กหนุ่ม, ทาส (ชื่อบุคคล, ซ) เวลาพลบค่ำ การเผยแพร่

* ในการถอด อัยน์ เป็นอักษรโรมัน จะถอดตามรูปสระที่ตามมา

อักษร อาหรับ	คำอ่าน	สัทอักษร IPA	เทียบอักษรไทย	เทียบอักษร โรมัน	ตัวอย่างคำ อาหรับ	คำทับศัพท์	คำที่ถอดเป็นอักษร โรมัน	ความหมาย
ف	ฟาฮ์ (fā)	/f/	ฟ	f	فَسَادَ تَفْسِيرِ خُسُوفِ	พะซาด ตัฟซีร์ คุซุฟ	fasād tafsīr khusūf	ความเสื่อมเสีย การอธิบาย จันทรคราส
ق	กัอ์ฟ (qāf)	/q/	ก	q	قُرْآنِ مَقْصُودِ رَحِيقِ	กูรอ่าน มักศูด เราะฮิีก	Qur-ān maqṣūd rahīq	คัมภีร์กูรอ่าน จุดมุ่งหมาย น้ำทิพย์
ك	กาฟ (kāf)	/k/	ก	k	كَعْبَةِ مَكْتَبِ مُبَارَكِ	กะอ์บะฮ์ มักตับ มุบาร็อก	Kabah maktab mubārak	วิหารกะอ์บะฮ์ สำนักงาน เป็นสิริมงคล
ل	ลาม (lām)	/l/	ล	l	لَيْلَى كَلْبِ جَبَلِ	ลัยลา กัลบ์ ญะบัล	Layla kalb jabal	ราตรี, สดใส-ร่าเริง, รัตติกาล (ชื่อบุคคล, ญ) สุนัข ภูเขา

อักษร อาหรับ	คำอ่าน	สัทอักษร IPA	เทียบอักษรไทย	เทียบอักษร โรมัน	ตัวอย่างคำ อาหรับ	คำทับศัพท์	คำที่ถอดเป็นอักษร โรมัน	ความหมาย
م	มีม (mīm)	/m/	ม	m	مَسْجِدَ أَمْثَالِ عَالِمِ	มัสญิด อัมซาล อาลิม	masjid amthāl Ālim	มัสญิด, สุเหร่า อุทาหรณ์ ผู้รู้, ปราชญ์ (ชื่อบุคคล, ช)
ن	นูน (nūn)	/n/	น	n	نَبِي دُنْيَا لَبَن	นะบี ดุนยา ละบัน	nabī dunyā laban	ผู้แจ้งข่าวจากพระเจ้า โลกนี้ นมเปรี้ยว
و	วาว (wāw)	/w/	ว	w	وَاجِبِ فَوْزِي	วายิบ เฟาซี	wājib Fawzī	สิ่งจำเป็น, หน้าที่ ผู้พิชิต, ผู้ชนะ (ชื่อบุคคล, ช)
ه هـ	ฮ่าฮ์ (hā)	/h/	ฮ- (ในตำแหน่งพยัญชนะต้น) -ฮ์ (ในตำแหน่งพยัญชนะท้าย)	h	هِجْرَةَ أَهْلِي لِمَهْ	ฮิจญ์เราะฮ์ อะฮ์ลี ลิมะฮ์	hijrah ahlī limah	การอพยพ ครอบครัวของฉัน เพราะเหตุใด
ي	ยาฮ์ (yā)	/j/	ย	y	يَتِيمِ أَيْمَانِ	ยะตีม อัยมาน	yatīm aymān	เด็กกำพร้า คำสาบาน

ตารางเทียบสระภาษาอาหรับ (ตามอักษรอาหรับ)

สระอาหรับ	เทียบอักษรโรมัน	คำทับศัพท์ที่ใช้	ตัวอย่างคำอาหรับ	คำทับศัพท์	คำอ่านโรมัน	ความหมาย
ـَ	a	อะ	أَدَبٌ أَحْمَدُ	อะดັบ อะห์มัด	adab Aḥmad	มารยาท ผู้นำกอง, ผู้นำสรรเสริญ (ชื่อบุคคล, ช)
	a (เมื่อมีตัวสะกด)	اِ	شَتْمٌ عَدْلٌ آدَمُ تَمْرٌ	ชัตม์ อัดล์ อาดัม ตัมร์	shatm adl Ādam tamr	ด่าว่า, กล่าวให้ร้าย ความยุติธรรม มนุษย์ (ชื่อบุคคล, ช) อินทผลัม
	a [เมื่ออยู่บนพยัญชนะ ๘ ตัว ได้แก่ ض (d), غ (gh), خ (k), ق (q), ر (r), ص (ṣ), ط (t) และ ظ (z)]	เอาะ	خَبْرٌ رَسُولٌ مُصْطَفَى	เคาะบ์ร เราะซูล มุศฎะฟา	ḵabar rasūl Muṣṭafā	ข่าว ทูต ผู้ถูกคัดเลือก (ชื่อบุคคล, ช)
	ā, aa	อา	سَالِمٌ وَاجِبٌ	ซาลิม วาญิบ	Sālim wājib	ผู้มีความปลอดภัย (ชื่อบุคคล, ช) สิ่งจำเป็น

สระอาหรับ	เทียบอักษรโรมัน	คำทับศัพท์ที่ใช้	ตัวอย่างคำอาหรับ	คำอ่านไทย	คำอ่านโรมัน	ความหมาย	
— َ	ā [เมื่ออยู่บนพยัญชนะ ๘ ตัวได้แก่ ض (ḍ), غ (gh), خ (k), ق (q), ر (r), ص (ṣ), ط (t) และ ظ (ẓ)]	ออ	خَالِدٌ صَادِقٌ قَاعِدَةٌ	คอลิด ศอดิก กออิดะฮ์	Kālid Ṣādiq qāidah	ผู้คงอยู่ (ชื่อบุคคล, ข) ผู้มีสัจจะ, มีความซื่อตรง (ชื่อบุคคล, ข) หลักการ	
	ai, ay	อัย	سُلَيْمَانَ فَيْصَلَ	สุลัยมาน ฟัยศ็อล	Sulaymān Fayṣal	ผู้มีความสุข (ชื่อบุคคล, ข) ผู้พูดเก่ง, ผู้ตัดสิน (ชื่อบุคคล, ข)	
	au, aw	เอา	تَوْفِيقٌ مَوْلِدٌ	เตาฟีก เมาลิด	taufīq maulid	ความสำเร็จ สถานที่เกิด, วันเกิด	
	— ِ	i	อิ	عِبَادَةٌ مِفْتَاحٌ	อิบาดะฮ์ มิฟตาค์	ibādah miftāḥ	ความเคารพภักดี ลูกกุญแจ
		i(a)a	เอียะอ์ [เมื่อตามด้วยพยัญชนะ อัยน์ (ayn)]	نَافِعٌ	นาเฟียะอ์	Nāfia	มีประโยชน์ (ชื่อบุคคล, ข)
		เอียอ์ [เมื่อตามด้วยพยัญชนะ ยาร์ (yā) และ พยัญชนะอัยน์ (ayn)]	سَمِيْعٌ	ซะเมียอ์	Samiaa	ผู้ได้ยิน (ชื่อบุคคล, ข)	

สระอาหรับ	เทียบอักษรโรมัน	คำทับศัพท์ที่ใช้	ตัวอย่างคำอาหรับ	คำทับศัพท์	คำอ่านโรมัน	ความหมาย
—	i(a)h	เอียะห์ [เมื่อตามด้วยพยัญชนะหะอ์ (ḥā)] เอียห์ [[เมื่อตามด้วยพยัญชนะยาอ์ (yā) และพยัญชนะหะอ์ (ḥā)]	صَالِحٌ صَرِيحٌ	ศอเลียะห์ เศาะเรียห์	Sālih Ṣariaḥ	ผู้มีคุณธรรม (ชื่อบุคคล, ซ) ชัดเจน (ชื่อบุคคล, ซ)
	ī	อี	إِيمَانٌ دِينٌ	อีมาน ดีน	īmān dīn	การศรัทธา ศาสนา
ُ	u	อุ	مُحَمَّدٌ حُسْنِيٌّ	มุฮัมมัด ฮุสนี	Muhammad Husnī	ผู้ที่ได้รับการสรรเสริญ (ชื่อบุคคล, ซ) ดี, สวย (ชื่อบุคคล, ซ)
	uaa	อัวะอ์	مُعْجَزَةٌ	มัวะอ์ญิซะอ์	muaajizah	สิ่งมหัศจรรย์
	uah	อัวะห์	مُحْسِنٌ	มัวะห์ซิน	muahsin	ผู้ทำความดี
	uwa	อุวา	مُؤَافَقَةٌ	มูวาเฟเกาะอ์	muwāfaqah	การเห็นชอบ
	ū	อู	سُودَانَ كُوفَةَ	ซูดาน กูพะอ์	Sūdan Kūfah	ชื่อประเทศ ชื่อเมือง

สระอาหรับ	เทียบอักษรโรมัน	คำทับศัพท์ที่ใช้	ตัวอย่างคำอาหรับ	คำทับศัพท์	คำอ่านโรมัน	ความหมาย
— [◌]	an [เมื่ออยู่บนพยัญชนะ ๒๐ ตัว ได้แก่ ا (a), ي (y), ه (h), و (w), ن (n), م (m), ل (l), ك (k), ف (f), ع (a), ش (sh), س (s), ز (z), ذ (z), د (d), ح (h), ج (j), ث (th) และ ت (t)]	อัน	أَدَبًا سَلَفًا	อะตะบัน ชะละฟัน	adaban salafan	มารยาท ก่อน
— ^{◌◌}	an [เมื่ออยู่บนพยัญชนะ ๘ ตัว ได้แก่ ض (d), غ (gh), خ (k), ق (q), ر (r), ص (s), ط (t) และ ظ (z)]	อ็อน	خَيْرًا رِزْقًا	ค็อยร็อน ริชกี๋อน	kairan rizqan	ความดี ปัจจัยยังชีพ
— ^{◌◌◌}	in	อิน	هَادٍ عَالٍ	ฮาดีน อาลิน	hādin ālin	ผู้ให้แนวทาง สูง
— ^{◌◌◌◌}	un	อุณ	بَابٌ وَلَدٌ	บาบุน วะละดูณ	bābun waladun	ประตู เด็กชาย

หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอาหรับ (ตามอักษรโรมัน)

๑. การทับศัพท์ภาษาอาหรับตามหลักเกณฑ์นี้เป็นการถ่ายเสียงจากภาษาอาหรับที่เขียนด้วยอักษรโรมัน โดยเทียบเคียงกับหลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอาหรับที่เขียนด้วยอักษรอาหรับ
๒. เนื่องจากในปัจจุบันการถ่ายเสียงคำและชื่อเฉพาะจากภาษาอาหรับด้วยอักษรโรมันมีวิธีเขียนที่หลากหลาย แม้ว่าองค์การมาตรฐานสากล (International Organization for Standardization หรือ ISO) จะได้จัดทำมาตรฐานการถ่ายเสียงภาษาอาหรับเป็นอักษรโรมันไว้แล้ว แต่ก็ยังมีได้ใช้กันทั่วไป ในตารางการถ่ายเสียงสระและพยัญชนะภาษาอาหรับตามหลักเกณฑ์นี้จึงได้รวบรวมอักษรโรมันที่เทียบเสียงสระและพยัญชนะภาษาอาหรับแบบต่าง ๆ มาแสดงไว้เท่าที่จะทำได้ รวมทั้งแบบของ ISO ด้วย โดยใส่ไว้ท้ายสุด เช่น

th, t	เทียบอักษรไทย ช
kh, <u>k</u> , <u>h</u>	เทียบอักษรไทย ค

๓. ในตารางเทียบเสียงสระและพยัญชนะอาหรับ ได้ให้สัญลักษณ์สากลในระบบ International Phonetic Alphabet (IPA) ไว้ด้วย เพื่อแสดงประเภทของเสียง ลักษณะการออกเสียง และฐานที่เกิดของเสียงของสระหรือพยัญชนะนั้น ๆ เช่น

z, <u>d</u>	/ð/
<u>k</u> , kh, <u>h</u>	/x/
sh, <u>ṣ</u>	/ʃ/

๔. เสียงพยัญชนะในภาษาอาหรับหลายเสียงไม่มีในภาษาไทย ในการทับศัพท์จึงได้เลือกพยัญชนะไทยที่มีเสียงใกล้เคียงและปรกติใช้เขียนคำที่รับจากภาษาบาลีสันสกฤตมาใช้แสดงเสียงเหล่านั้น เช่น

ฎ	ใช้แทนพยัญชนะ d /d ^ɪ /
ฆ	ใช้แทนพยัญชนะ gh, ḡ /ɣ/
ศ	ใช้แทนพยัญชนะ ṣ /s ^ɪ /
ช	ใช้แทนพยัญชนะ th, t /θ/ และ z, d /ð/

อนึ่ง พยัญชนะไทยที่เป็นอักษรสูง เช่น ศ ช ซึ่งนำมาใช้แทนเสียงพยัญชนะอาหรับ เป็นการนำมาใช้เพื่อแสดงว่าพยัญชนะนั้นแทนเสียงที่แตกต่างกับพยัญชนะอื่นเท่านั้น ไม่ได้แสดงว่าพยัญชนะดังกล่าวออกเสียงสูงอย่างไรในภาษาไทย

๕. เสียงสระในภาษาอาหรับแยกเป็นเสียงสระสั้นและเสียงสระยาว ซึ่งทำให้คำมีความหมายต่างกัน ในการกำหนดหลักเกณฑ์การทับศัพท์จึงได้ใช้สระเสียงสั้นและสระเสียงยาวในภาษาไทยมาใช้แยกเสียงดังกล่าว เช่น

Alī	=	อะลี
Abbās	=	อับบาส
Al-Kūfah	=	อัลกุฟะฮ์
Āminah	=	อามินะฮ์

อย่างไรก็ดี ในทางปฏิบัติ คำและชื่อภาษาอาหรับที่เขียนด้วยอักษรโรมันตามที่ปรากฏในเอกสารต่าง ๆ มักไม่แสดงเครื่องหมายที่บ่งบอกว่าเป็นเสียงยาว ฉะนั้นในการทับศัพท์ ผู้ใช้อาจถอดเสียงสระเป็น

เสียงสั้นหรือยาวตามความเหมาะสมในการออกเสียง

๖. สระ a และ ā ในภาษาอาหรับออกเสียงได้ ๒ แบบ โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

๖.๑ ออกเสียงเป็น อะ และ อา เมื่อตามหลังพยัญชนะ b, d, f, h, ḥ, j, k, l, m, n, s, sh, t, th, w, y, z, และ ẓ รวมทั้งเมื่ออยู่ต้นคำ เช่น

Alī	=	อะลี
batūl	=	บะตุล
latīf	=	ละฎีฟ
Salmā	=	ซัลมา
ṣalāh	=	เศาะลาห์

ยกเว้นพระนาม Allah ออกเสียงเป็น อัลเลาะห์ หรือ อัลลอฮ์ ทั้งนี้รวมทั้งคำนามที่เชื่อมกับพระนามนี้ด้วย เช่น Abdullah ออกเสียงเป็น अबดุลเลาะห์ หรือ अबดุลลอฮ์

๖.๒ ออกเสียงเป็น เอาะ และ ออ เมื่อตามหลังพยัญชนะ d, gh, k, q, r, s, ṭ และ ẓ เช่น

Muṣṭafā	=	มุศฎะฟา
Rahmān	=	เราะห์มาน
Khālid	=	คอลิด
Qāsim	=	กอซิม
Ghāliyah	=	ฆอลียะฮ์

๗. เครื่องหมายทัณฑฆาตในภาษาไทยใช้ฆ่าอักษรที่ไม่ต้องการออกเสียง เช่น “ศัพท์” ในภาษาอาหรับจะออกเสียงพยัญชนะท้ายทุกเสียง เมื่อเป็นคำทับศัพท์ใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับไว้เพื่อแสดงว่าเป็นเสียงพยัญชนะท้ายของพยางค์ ไม่ได้ฆ่าเสียงทั้งหมด มีหลักเกณฑ์ดังนี้

๗.๑ เสียงพยัญชนะท้ายที่ไม่สามารถออกเสียงตามอักษรวิธีไทยได้ให้ใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับไว้ เช่น

Fitnah	=	ฟิตนะฮ์
Aḥmad	=	อะห์มัด

๗.๒ คำที่มีเสียงพยัญชนะท้าย ๒ เสียงหรือมากกว่า ให้ใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตไว้ที่พยัญชนะตัวสุดท้าย เช่น

ibn	=	อิบน์
bint	=	บิन्द์

๘. คำที่มีคำ al อยู่ข้างหน้า แม้เมื่อเขียนด้วยอักษรโรมันจะมีเครื่องหมายยัติภังค์คั่น เมื่อเขียนทับศัพท์เป็นภาษาไทยให้เขียนติดกัน เช่น

Al-Muwahhidūn	=	อัลมุวะฮ์ฮิดูน
Al-Kūfah	=	อัลกูฟะฮ์

๙. คำทับศัพท์ที่มีประกาศในราชกิจจานุเบกษา เช่น คำในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ชื่อประเทศ ดินแดน เขตการปกครอง และเมืองหลวง ใช้ตามนั้นได้ เช่น มะหะหมัด อิจเราะห์ ริดาด ราบัต กาตาร์

๑๐. คำภาษาอาหรับที่รับมาใช้ในภาษาไทยเป็นเวลานานแล้ว และได้มีการเขียนคำไทยจนเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป อาจใช้ตามรูปคำที่เขียนกัน เช่น มัสยิด เมกกะ อิหม่าม คอเต็บ บิหลั่น

ตารางเทียบพยัญชนะภาษาอาหรับ (ตามอักษรโรมัน)

อักษรโรมัน	เทียบอักษรอาหรับ	สัทอักษร IPA	เทียบอักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์	ความหมาย
b	ب (บ๊า)	/b/	บ	Badrī ibn	บัดรี อิบน์	จันทร์เพ็ญ, รัชนิกร (ชื่อบุคคล, ญ) ลูก
d	د (ดาล)	/d/	ด	Dāwūd Saūd	ดาวูด ชะอูด	ชื่ออะบีท่านหนึ่ง (ชื่อบุคคล, ซ) ความสุขทั้งหลาย, ความโชคดีทั้งหลาย (ชื่อบุคคล, ซ)
ḍ	ض (ฎ็อด)	/dˤ/	ฎ	Ḍiyāa lyāḍ	ฎิยาอ์ อียาฎ	รังสี-รัศมี (ชื่อบุคคล, ซ) ผู้มาทดแทน-ที่ทดแทน (ชื่อบุคคล, ซ)
ḏ, dh, z	ذ (ซาล)	/ð/	ซ	Zikrī Shazwān	ซิกรี ซัซวาน	การระลึกถึงของฉัน, ความจำของฉัน (ชื่อบุคคล, ซ) ที่มีกลิ่นหอมหลากหลาย, หอมหวล (ชื่อบุคคล, ญ)
f	ف (ฟ๊า)	/f/	ฟ	Faysal Hafṣah	ฟัยซอล ฮัฟเศาะฮ์	ผู้พูดเก่ง, ผู้ตัดสิน, สุพจน์ (ชื่อบุคคล, ซ) คนที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว (ชื่อบุคคล, ญ)

อักษรโรมัน	เทียบอักษร อาหรับ	สัทอักษร IPA	เทียบอักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์	ความหมาย
ġ, gh	غ (ฆอยน์, เฆน)	/ɣ/	ฆ	Ghulām Maghrib	ฆุลาม มัฆริบ	เด็กชาย, ดนัย (ชื่อบุคคล, ฆ) ตะวันลับฟ้า (ชื่อประเทศโมร็อกโก)
ǧ, j, dj	ج (ญีม)	/dʒ/, /g/	ญ- (ในตำแหน่ง พยัญชนะต้น) -จญ์ (ในตำแหน่งท้าย พยางค์)	Jihād Al-haj	ญีฮาด อัลฮัจญ์	การต่อสู้ (ชื่อบุคคล, ฆ) การประกอบพิธีฮัจญ์
h	ه ه (ฮาร์) ه (ทาร์)	/h/	ฮ- (ในตำแหน่ง พยัญชนะต้น) -ฮ์ (ในตำแหน่งท้าย พยางค์)	hijrah Abdullah Āishah Shīah	ฮิจญ์เราะฮ์ ฮับดุลเลาะห์, ฮับดุลลอฮ์ อาอิชะฮ์ ชีอะฮ์	การอพยพ, ชื่อศักราชตามปฏิทิน อิสลาม บ่าวของพระเจ้า (ชื่อบุคคล, ฆ) ผู้มีชีวิตอย่างผาสุก (ชื่อบุคคล, ญ) ชื่อนิกาย

อักษรโรมัน	เทียบอักษร อาหรับ	สัทอักษร IPA	เทียบอักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์	ความหมาย
h	ح (ฮอ์)	/h/	ฮ- (ในตำแหน่ง พยัญชนะต้น) -ห์ (ในตำแหน่งท้าย พยางค์)	Ḥanīfah Aḥmad	ฮะนีฟะฮ์ อะห์มัด	ผู้ซื่อตรง (ชื่อบุคคล, ช, ญ) ผู้นำกององ, ผู้นำสรรเสริญ (ชื่อบุคคล, ช)
kh, <u>k</u> , <u>h</u>	خ (คอฮ์)	/x/	ค	Khālid Muktār	คอลิด มุกตาร	ผู้คงอยู่, ชำรง (ชื่อบุคคล, ช) ผู้ที่ถูกเลือกสรรมา (ชื่อบุคคล, ช)
k	ك (กาฟ)	/k/	ก	Karīm Mālik	กะรีม มาลิก	ผู้มีใจเอื้ออารี (ชื่อบุคคล, ช) ผู้ทรงสิทธิ์ (ชื่อบุคคล, ช)
l	ل (ลาม)	/l/	ล	Laṭīf Amal	ละฎีฟ อะมัล	ผู้อ่อนน้อม, สุภาพ (ชื่อบุคคล, ช) ความหวัง, ความปรารถนา (ชื่อบุคคล, ญ)
m	م (มีม)	/m/	ม	Muhammad Hakīm	มุฮัมมัด ฮะกีม	ผู้ที่ได้รับการสรรเสริญ (ชื่อศาสนา) ผู้ทรงความรู้, ปรีชา (ชื่อบุคคล, ช)
n	ن (นูน)	/n/	น	Nabī Imrān	นะบี อิมรอน	ผู้แจ้งข่าวจากพระเจ้า ความรุ่งเรือง (ชื่อบุคคล, ช)

อักษรโรมัน	เทียบอักษร อาหรับ	สัทอักษร IPA	เทียบอักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์	ความหมาย
q	ق (ก๊อฟ)	/q/	ก	Qur-ān Sādiq	กูรอาน ศอดิก	คัมภีร์กูรอาน ผู้มีสัตย์จะ, มีความซื่อตรง(ชื่อบุคคล, ช)
r	ر (รอร์ด)	/r/	ร	Rāshid Samīr	รอซิด สะมีร์	ผู้ชี้แนะ, ผู้ฉลาดล้ำ (ชื่อบุคคล, ช) เพื่อนที่สนิท (ชื่อบุคคล, ช)
s	س (ซีน)	/s/	ซ- (ในตำแหน่ง พยัญชนะต้น) -ส (ในตำแหน่งท้าย พยางค์)	Salmā Abbās	ซัลมา อับบาส	ผู้มีความสุข, มีความปลอดภัย (ชื่อบุคคล, ญ) ผู้กล้าหาญ, สิงโต (ชื่อบุคคล, ช)
sh, š	ش (ซีน/เชน)	/ʃ/	ช	Sharīf Dānish	ชะรีฟ ดานิช	ผู้มีเกียรติ, ตระกูลสูง (ชื่อบุคคล, ช) ความรู้, ปัญญา, ความฉลาด (ชื่อบุคคล, ช)
ṣ	ص (ศ้อด)	/sˤ/	ศ	Ṣālihīn Khālīṣ	ศอลิฮีน คอลิศ	ผู้มีคุณธรรม (ชื่อบุคคล, ช) บริสุทธิ์ใจ, มีใจบริสุทธิ์ (ชื่อบุคคล, ช)

อักษรโรมัน	เทียบอักษร อาหรับ	สัทอักษร IPA	เทียบอักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์	ความหมาย
t	ت (ตาร์ท)	/t/	ต	Tasnīm Nafahāt	ตัสนีม นะพะฮาด	ตาน้ำที่อยู่ในสวรรค์ (ชื่อบุคคล, ญ) ที่มีความขยัน, ส่วนที่ดี (ชื่อบุคคล, ญ)
t̤	ط (ฏอห์)	/t̤/	ฏ	Tāah Nishāṭ	ฏออะฮ์ นิชาฏ	การกักตุน, การนอบน้อม, สวามิภักดิ์ (ชื่อบุคคล, ญ) ชีวิตชีวา, เต็มไปด้วยพลังในชีวิต (ชื่อบุคคล, ข)
th, ṭ	ث* (ษาร์)	/θ/	ษ	Tharīyah Uthmān	ษะรียะฮ์ อุษมาน	ที่มีความร่ำรวย, ที่มีความสมบูรณ์ (ชื่อบุคคล, ญ) ผู้เพียรพยายาม (ชื่อบุคคล, ข)
w	و (วาว)	/w/	ว	Wāhid Wardah	วาฮิด วอร์ดะห์	ผู้เป็นหนึ่งใน (ชื่อบุคคล, ข) ดอกกุหลาบ (ชื่อบุคคล, ญ)
y	ي (ยาร์)	/j/	ย	Yazīd Suhayl	ยะซิด ซุฮัยล์	ที่เพิ่มพูน, ที่มีสิริมงคล (ชื่อบุคคล, ข) ความสะดวก-ง่ายตาย (ชื่อบุคคล, ข)

* ในบางถิ่นออกเสียงคล้าย s

อักษรโรมัน	เทียบอักษร อาหรับ	สัทอักษร IPA	เทียบอักษรไทย	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์	ความหมาย
z	ز ซัย	/z/	ซ	Ziyād Azīzah	ซียาด อะซีซะห์	ความมั่งคั่ง (ชื่อบุคคล, ซ) มีอำนาจ (ชื่อบุคคล, ญ)
z, dh	ذ (ซอฮ์)	/ð/	ซ	Zahīr Hāfiz	เซาะฮีร์ ฮาฟิซ	ปรากฏให้เห็นชัดเจน (ชื่อบุคคล, ซ) ผู้จดจำ (ชื่อบุคคล, ซ)

ตารางเทียบสระภาษาอาหรับ (ตามอักษรโรมัน)

อักษรโรมัน	เทียบสระอาหรับ	คำทับศัพท์ที่ใช้	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์	ความหมาย
a	—	อะ	adab Farīdah	อะดับ ฟะรี้ดะฮ์	มารยาท ที่พิเศษสุด, ลูกสาวคนเดียว (ชื่อบุคคล, ญ)
a (เมื่อมีตัวสะกด)	—	—	Amr Halwā	อัมร์ ฮัลวา	รุ่งเรือง, เจริญ (ชื่อบุคคล, ซ) ความหวาน, ความดีงาม (ชื่อบุคคล, ญ)
a (เมื่อตามหลังพยัญชนะ ๘ ตัว คือ d, ḡ, k, q, r, ṣ, ṭ และ z)	—	เอาะ	Rashīd Hafṣah	เราะชีด ฮัฟเศาะฮ์	ผู้ชี้แนะ, ผู้ฉลาดล้ำ (ชื่อบุคคล, ซ) คนที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว (ชื่อบุคคล, ญ)
ā, aa	—	อา	Sālim Salmān	ซาลิม ซัลมาน	ผู้มีความปลอดภัย, สงบ-สันติ, ไม่เจ็บไข้ (ชื่อบุคคล, ซ) ผู้มีความสุข, ปลอดภัย (ชื่อบุคคล, ซ)
ā (เมื่อตามหลังพยัญชนะ ๘ ตัว คือ d, ḡ, k, q, r, ṣ, ṭ และ z)	—	ออ	Kālidah Qādī	คอลิดะฮ์ กอฎี	ที่มีอายุยืน (ชื่อบุคคล, ญ) ผู้ตัดสินพิพากษา, ตุลาการ (ชื่อบุคคล, ซ)
ai, ay	—	อัย	Sulaymān Fayrūz	สุลัยมาน ฟัยรูซ	ผู้มีความสุข, ปลอดภัย (ชื่อบุคคล, ซ) เพชรพลอย, อัญมณี (ชื่อบุคคล, ซ, ญ)
au, aw	—	เอา	Sawdah Nawfal	เซาเดฮ์ เนาฟัล	ผู้มีอำนาจ, นักปกครอง, มีอิทธิพล (ชื่อบุคคล, ญ) ผู้เกื้อกูล (ชื่อบุคคล, ซ)

อักษรโรมัน	เทียบสระอาหรับ	คำทับศัพท์ที่ใช้	ตัวอย่าง	คำทับศัพท์	ความหมาย
i	— /	อิ	lyād Sihām	อียาด ซิชาม	ผู้ช่วยเหลือ (ชื่อบุคคล, ซ) ลูกศร, หุ่นส่วน (ชื่อบุคคล, ญ)
i(a)a	— /	เอียะอ์	laatimād laajāz	เอียะอ์ติมาด เอียะอ์ญาซ	การฟุ้งฟิง (ชื่อบุคคล, ซ) ความอัจฉริยะ (ชื่อบุคคล, ซ)
i(a)h	— /	เอียะห์ (ในตำแหน่งต้นคำ) อียะห์ (ในตำแหน่งท้าย คำ)	lahsān Taqīah Zāwīah	เอียะห์ซาน ตะกียะห์ ซาวียะห์	ความดั่งาม (ชื่อบุคคล, ซ) ระวัง, รักษา (ชื่อบุคคล, ญ) คม, หลักแหลม (ชื่อบุคคล, ญ)
ī	— /	อี	Īmān Nūruddīn	อีมาน นุรุดดีน	การศรัทธา (ชื่อบุคคล, ญ) รัศมีแห่งศาสนา (ชื่อบุคคล, ซ)
u	— /	อุ	Muhammad Hindun	มุฮัมมัด ฮินดุน	ผู้ได้รับการสรรเสริญ (ชื่อบุคคล, ซ) ความรัก, ความผูกพัน (ชื่อบุคคล, ญ)
ua(a)	— /	อัวะอ์	Nuamān Luabah	นัวะอ์มาน ลัวะอ์บะห์	ความโปรดปราน, ที่โปรดปราน (ชื่อบุคคล, ซ) เกม, ของเล่น
uah	— /	อัวะห์	Muahsin Tuahfah	มัวะห์ซิน ตัวะห์ฟะห์	ผู้ทำความดี (ชื่อบุคคล, ซ) ของขวัญ, ของมีค่า (ชื่อบุคคล, ญ)
ū	— /	อู	Ṣūfī Aynūn	ศูฟี อัยนูน	ผู้บำเพ็ญตนให้บริสุทธิ์ (ชื่อบุคคล, ซ) ผู้มีตาโตและหวานซึ้ง (ชื่อบุคคล, ญ)